

"Jatte" söker nya vägar inom konsten

När Jan-Anders "Jatte" Eriksson ställer ut på Galleri Syster är det med nytt, annorlunda material. "Efter ett tag märkte jag att jag fick en skjuts av det i mitt 'vanliga' måleri, vilket man behöver ibland", säger han.

Ibland går man förbi en målning som verkar bekant på något sätt. Det är ett svepande suggestivt landskap och en eller annan solitär gestalt som betraktar den till synes dunkla tillvaron. Och plötsligt kommer det till en; "Aha... Det där måste vara en Jatte".

Jan-Anders Erikssons måleri är omisskännligt, och har blivit något av hans signum. På gott och ont, medger han själv.

- Risken finns att man bli sin egen epigon och bara målar av sig själv gång på gång tills verken blir ytliga. Men å andra sidan kan det fungera åt andra hållet, att man lyckas bora djupare i det man utforskar. Att flacka mellan allt möjligt behöver inte vara av godo, säger han.

Men trots det händer det att han känner ett behov av att prova nya saker. För några år sedan jobbade han med screentryck på emalj under en period.

- Efter ett tag märkte jag att jag fick en skjuts av det i mitt "vanliga" måleri, vilket man behöver ibland.

Så är det även nu - när "Jatte" ger sig in i fotografiets värld.

Inför den utställning som öppnar i dag, fredag, på Galleri Syster har han använt sig av gamla fotografier som han tagit under fjällvandringar. Dessa har han sedan dubblat och vänt det ena så att landskapet återspeglar sig självt. Ovanpå detta har han sedan lekt med oljefärger tills landskapet förvandlas till abstrakta former eller ibland nästan försvunnit helt.

Men fortfarande finns det suggestiva, dova och spännande kvar i anslaget.

- De här nya bilderna går ihop med det måleri jag sysslar med annars. Kanske är det en form som passar min såriga själv säger han och skrattar.

- Men jag ser redan att de nya bilderna påverkar mitt "normala" arbete, precis som emaljerna gjorde.

På vernissagen kommer han inte att berätta så mycket om sina nya verk.

- Jag tycker om att låta konsten tala för sig själv. Jag skulle kunna berätta om verken, men jag undviker det gärna - fastän jag vet att det är lite fejt.

Däremot ska "Jatte" sätta ihop ett bildspel med andra konstnärer som inspirerat honom och berätta varför.

- Jag hade först tänkt att det skulle bli hundra diabilder, men redan efter femtio kände jag att det blev tjatigt. Nu blir det förmodligen ännu färre.

Tanken är att "miniföreläsningen" ska återspegla det arbete som sker i en konstnärsateljé.

- När jag befinner mig i min ateljé så står jag ju inte och svettas vid duken hela tiden. Emellanåt sätter jag mig ner och väntar på att upptäcka något i verket osm gör att jag kan gå vidare. Då brukar jag titta i konstböcker och låta mig inspireras. Och då tänkte jag att istället för att babbla om mig själv så kan jag ju berätta om dem.

IDA FOLKESSON

"Landskap som längtar efter en mamma" är titeln på Jan-Anders Erikssons nya verk, där fotografier tryckts på duk

och sedan målats med oljefärg.

FOTO: KURT ENGST